

Precarious Rarities and Commodified Oddities

Anna Ørberg

Måske vil man i fremtiden beskrive den økonomiske virkelighed fra 70'erne frem til nu med samme forundrede og overlegne afstandtagen, som man i dag beskriver forrige århundreders og anderledes kulturers systemer. Den selvfølgelighed, hvormed en kultur eller tidsalder forholder sig til sin egen logik, kommer til udtryk i udstillingens videoværk. Udstillingens øvrige objekter understreger med titler som "Comm-Oddities", "Preca-Rarities" og "Flexi-Curiosities" det besynderlige ved vor tids økonomiske selvfølgeligheder.

'Flexicurity' var et populært begreb, da man brystede sig af et effektivt sikkerhedsnet. Nu med løbende forringelser, synes begrebet belejlige nok at være trådt lidt i baggrunden. Kravene om fleksibilitet er kun blevet højere, og som bambus skal vi være stærke, smidige og omstillingsparate - og ikke mindst i hurtig vækst.

Sideløbende har det sociologiske begreb 'prekariat' vundet indpas i forsøget på at beskrive en voksende social gruppe, hvis livsforhold er truet af privatiseringer og strukturel arbejdsløshed. Som nisser i januar kan man fra den ene dag til den anden blive uønsket og overflødig på arbejdsmarkedet. Og som quinoafrø i Bolivia og Peru kan en handelsvare fra den ene dag til den anden blive så eftertragtet, at bolivianere og peruvianere ikke længere har råd til deres basiskost. Sådan er alt bare så mærkeligt, sært og kuriøst, at man ikke kan konstatere andet end netop det.

English version

Perhaps future tales of the economy from the 1970s to now will be described with the same superior and astonished distancing that we express today when describing previous centuries and other cultures. The truism with which any culture or era perceives its own logic is pointed out in the exhibition video. With titles such as "Comm-Oddities", "Preca-Rarities" and "Flexi-Curiosities" the additional objects of the exhibition aim to emphasize the peculiarity of the economic structure of our age which can often pass for "natural" or "logical" without further questioning.

'Flexicurity' was a popular concept back when society took pride in offering an efficient safety net. With increasing austerity measures this concept has conveniently receded into the background. But the demand for flexibility has only continued to rise and as bamboo plants we are expected to be strong yet flexible and adaptable and, not least, we have to be in an ever accelerating growth.

Simultaneously, the sociological term 'the precariat' has gained a foothold in the attempt to describe a growing social group that is threatened by privatizations and structural unemployment. Just as the elves, the loyal christmas workers, you can from one day to the next become unwanted and redundant to your employer. And as a quinoa seed in Bolivia or Peru a commodity can from one day to the next become so desirable that Bolivians and Peruvians themselves can no longer afford the vitally important food. All in all, everything has become so odd, strange and curious that there is not much else to say than exactly this.

Tak til Indre By Lokaludvalg og Københavns Billedkunstudvalg